

S-a mai reținut că societatea pârâtă a fost înființată la data de 17.11.2006, prin urmare ulterior pronunțării Deciziei nr. XXII a Î.C.C.J. dar înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial, publicare ce a avut loc la data de 20.11.2006 și de la care decizia a dobândit un caracter obligatoriu potrivit art. 329 al.2 Cod procedură civilă și minutei CSM din 30 mai 2005. În consecință dizolvarea societății „AB INITIO CONSULT” SRL nu poate fi dispusă în condițiile în care stabilirea ca inadmisibilă a unei cereri de constituire a unei societăți având ca obiect COD CAEN 7411 prin Decizia Î.C.C.J. nu produce efecte decât de la data publicării în Monitorul Oficial.

Instanța de fond a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a O.N.R.C. constatând că aceasta este o instituție publică care în condițiile Legii nr.26/1990 are obligația de a ține evidența societăților comerciale prin O.R.C., asigurând astfel opozabilitatea actelor și faptelor comercianților față de terți. Acest pârât nu are calitate procesuală pasivă într-o cauză având ca obiect declararea nulității societății și dizolvarea acesteia întrucât nu are un interes propriu, și în situația în care prin hotărâre judecătorească se dispune dizolvarea unei societăți Registrul Comerțului are obligația de a o pune în executare fără a fi însă chemat în judecată direct sau prin ONRC.

Astfel, Tribunalul Timiș a constatat cererea reclamantului ca fiind neîntemeiată și a respins-o.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul BAROUL TIMIȘ, înregistrat pe rolul Curții de Apel Timișoara sub nr. 8330/30/2007, solicitând admiterea recursului, modificarea în întregime a sentinței recurate în sensul admiterii acțiunii reclamantului, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că hotărârea recurată este criticabilă fiind lipsită de temei legal și dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii (art. 304 pct. 9), că prin acțiunea formulată au solicitat ca, în temeiul art. 56 lit. c) din Legea nr. 31/1990, să declare nulitatea societății pârâte, întrucât nu are un obiect de activitate comercial, așa cum cere art. 1 din Legea nr. 31/1990, și să dispună dizolvarea acesteia, ca efect al nulității. Consideră că prima instanță a soluționat în mod greșit speța și a pronunțat o hotărâre netemeinică și nelegală, că aceasta nu a înțeles problemele de drept esențiale ale speței deduse judecării, respectiv:

1) activitățile juridice identificate în codul CAEN vechi 7411 nu au caracter comercial;

2) potrivit Legii nr. 514/2003, consilierul juridic nu poate presta activități juridice în forma de organizare a societății comerciale.

Recurenta arată că activitățile juridice identificate în codul CAEN vechi 7411 nu au caracter comercial, că Legea nr. 31/1990 nu definește obiectul de activitate al societății comerciale, iar în doctrină, obiectul de activitate al societății comerciale a fost definit ca „ansamblul actelor de comerț prin realizarea cărora, în condiții de eficiență economică, asociații urmăresc obținerea de profit, în vederea distribuirii lui sub formă de dividende”. Caracterul comercial al activității rezultă din însuși scopul constituirii societății comerciale, prevăzut la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 31/1990: „în vederea efectuării de acte de comerț, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și constitui societăți comerciale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi”. Actele și faptele de comerț obiective sunt enumerate enunțiativ în art. 3 din Cod comercial: „1. Cumpărăturile de produse sau mărfuri spre a se revinde, fie în natură, fie după ce se vor fi lucrat sau pus în lucru, ori numai spre a se închiria; asemenea și cumpărarea spre a se revinde, de obligațiuni ale Statului sau alte titluri de credit circulând în comerț;

2. Vânzările de produse, vânzările și închirierile de mărfuri, în natură sau lucrate și vânzările de obligațiuni ale Statului sau de alte titluri de credit circulând în comerț, când

... fost cumpărate cu scop de revânzare sau închiriere;